

Η 1Η ΜΑΗ δεν είναι μόνο γιορτή των λουλουδιών, αλλά έχει κυρίως μια άλλη διάσταση έντονα πολιτική. Και συνδέθηκε με τους Εργατικούς και Συνδικαλιστικούς Αγώνες αλλά και την πορεία κομμάτων που τους εκπροσωπούσαν. Αποτελεί ημέρα μνήμης και αγώνα για τους καταπιεσμένους και αδικημένους του πλανήτη, οι οποίοι 124 χρόνια μετά την Εξέγερση του Σικαγού συνεχίζουν να παλεύουν για τα ίδια αιτήματα. Η Πρωτομαγιά είναι το «άνθος» αυτών των αγώνων, ένα άνθος ποτισμένο με θυσίες και αίμα. Η 1η Μάη του 1886 είχε οριστεί ως ημέρα έναρξης μαζικού απεργιακού κινήματος και συγκέντρωσης ολόκληρης της Εργατικής Τάξης της Αμερικής στο Σικάγο, που ήταν το μεγαλύτερο βιομηχανικό κέντρο, για τη διεκδίκηση του οχταώρου. Ξεσηκώθηκαν διεκδικώντας ένα δίκαιο αίτημα, ωράριο εργασίας στις 8 ώρες και καλύτερες συνθήκες εργασίας. Ένας αγώνας της Εργατικής για μια καλύτερη ζωή, που δυστυχώς ποτίστηκε με αίμα.

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ λοιπόν του αγώνα ήταν: «Οχτώ ώρες δουλειάς, οχτώ ώρες ανάπταυση, οχτώ ώρες ύπνου». Και να σκεφτείτε ότι ήταν μια γενιά που μεγάλωσε και γαλουχήθηκε με την άποψη ότι και να προσπαθεί κανείς να αλλάξει κάτι από αυτό που ορίζε το κατεστημένο ήταν μάταιο. Που της δίδαξαν ότι το να μιλά κανείς για εργατική τάξη πόσο μάλλον για δικαιώματα ήταν εγχληματικό! Η μάζα των εργατών του Σικάγου ήταν αντιμέτωπη με την πιο σκληρή μορφή του καπιταλισμού. Οι συνθήκες όμως εργασίας ήταν τόσο ανυπόφορες και

α πόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

ένα Σάββατο που ήταν και αυτό εργάσιμη μέρα, 1η Μάη του 1886, οι εργάτες ξεκίνησαν μια ειρηνική διαδήλωση, γελώντας, κουβεντιάζοντας και ντυμένοι με τα καλά τους και μαζί με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, όπως αναφέρουν οι ιστορικές περι-

Ορόσημο η 1η Μάη

γραφές, για την διεκδίκηση των δικαιών αιτημάτων τους. Ο δρόμος που διαδήλωναν είχε αποκτήσει ατμόσφαιρα γιορτής.

ΤΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ όμως των εργοδοτών είχε αντίθετη γνώμη και σε συνεργασία με την αστυνομία, την εθνοφρουρά, με τους οπλισμένους μπράβους, αλλά και με τον ελεγχόμενο Τύπο ο οποίος είχε προετοιμάσει το έδαφος κατάλληλα, αντέδρασε βίαια. Στους πλαϊνούς δρόμους της συγκέντρωσης και στις γύρω στέγες η ατμόσφαιρα είχε γίνει απειλητική. Σε όλη την περιοχή υπήρχαν παραταγμένοι λόχοι αστυνομικών και ειδικών δυνάμεων έτοιμοι να επιβάλουν την τάξη. 1350 εθνοφρουροί βαριά οπλισμένοι με πολυβόλα περιμέναν το σύνθημα για να δράσουν. Τη στιγμή που το συγκεντρωμένο πλήθος διαδή-

λωνε ειρηνικά στην πλατεία Χειμάρη, ο επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης χωρίς λόγο διέταξε να διαλυθεί αμέσως η συγκέντρωση. Το πλήθος των εργατών πάγωσε! Και ξαφνικά μια βόμβα από τη μεριά των τραμπούκων σκάει μέσα στο πλήθος των εργατών και τον πληθυσμό της Χειμάρης.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ αυτή των Εργατών του Σικάγου την 1η του Μάη 1886 καθιερώθηκε να γιορτάζεται Παγκοσμίως κάθε χρόνο την ίδια μέρα, ως Γιορτή Εξέγερσης Όλων των Εργατών του Κόσμου. Χωρίς αμφιβολία τα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν το Μάη του 1886 στο Σικάγο σηματοδότησαν για περισσότερο από έναν αιώνα τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες ενάντια στις κυβερνήσεις του κεφαλαίου, που καταστρατηγούν τα Δικαιώματα των Εργαζομένων;

ματα της Εργατικής και εκμεταλλεύονται τους λαούς με τα πιο διεφθαρμένα μέσα και για τους πιο διεφθαρμένους σκοπούς. Που οι υποσχέσεις τους για «Καλύτερες Μέρες» ισοδυναμούν με πολλαπλασιασμό της φτώχειας, της εκμετάλλευσης, της ακρίβειας, της ανασφάλειας. Σε χειρότερη μοίρα βρίσκονται οι συνταξιούχοι, καθώς και οι νεοεισερχόμενοι στην αγορά εργασίας, οι οποίοι συμβιβάζονται με τους κατώτατους μισθούς αντιμετώποι με σωρεία παραβάσεων της εργατικής νομοθεσίας. Γίναμε σαν τις μηχανές που όλο δουλεύουν χωρίς προοπτική.

ΑΛΛΑ για ποια Εργατικά Δικαιώματα και διεκδικήσεις να γράψεις; Όταν σήμερα τα Συνδικάτα πνέουν τα λοίσθια, αγκιστρώμενα στα κομματικά άρματα; Όταν η αγορά εργασίας θυμίζει γαλέρα με κοπηλάτες τη γενιά των εκατοντάδων εκατομμυρίων του πλανήτη μας που ζουν κάτω από το άριο της φτώχειας; Όταν κανείς δεν αντιδρά, δεν φωνάζει, δεν κινητοποιείται, αλλά μένουμε αναπαυμένοι στον μικρόκοσμο του «Εγώ», καθηλωμένοι στην τηλεοπτική πολυθρόνα, «αιχμάλωτοι» της τηλεοπτικής τρομοκρατίας; Πού είναι οι διαδηλώσεις και τα ογκώδη συλλαλητήρια; Πού είναι η κοινωνική αλληλεγγύη; Γιατί τέτοια άπνοια, τέτοια σιωπή και μάλιστα σε μια περίοδο όπου καταπατούνται βάναυσα τα Δικαιώματα των Εργαζομένων;

Η ΦΕΤΙΝΗ 1η Μαΐου ας αποτελέσει το Ορόσημο των Αγώνα για μια πιο Όμορφη και Καλύτερη Ζωή.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ

ΛΟΥΚΙΑ ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΥ

Σε αυτή τη φωτογραφία του 1965 στην Αυστραλία το κοριτσάκι είμαι εγώ. Ονομάζομαι Λουκία Σαραντάκου και οι γονείς μου γνώρισα ονομάζονται Κώστας Σαραντάκος και Αθηνά Σαραντάκου το γένος Καραθανάση. Παρακαλώ όποιος αναγνωρίζει στην φωτογραφία τον κύριο με τα γυαλιά ή κάτι σχετικό με την προέλευσή μου, να επικοινωνήσει μαζί μου στο e-mail: nikdoum@otenet.gr ή με τον πατέρα Νικόλαο Σκορδίη, Ιερατικός Προϊστάμενος του Ιερού Ναού των Αγίων Αποστόλων Newcastle στά τηλέφωνα 49611439 ή 0425 258986

Ευχαριστώ πολύ
Λουκία Σαραντάκου - ΑΘΗΝΑΙ

Hellenic Theatre Organization ΘΙΑΣΟΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑ

Ο,ΤΙ ΦΑΝΕ Ο,ΤΙ ΠΙΟΥΝΕ ΚΙ Ο,ΤΙ ΑΡΠΑΞΕΙ Ο...

Παρασκευή: 30 Απρίλη: 7.30 μ.μ.
Σάββατο: 1 Μάη: Απογευματινή 3.30 μ.μ.
Κυριακή: 2 Μάη: Απογευματινή 2.00 μ.μ.

Βραδινή 7.30 μ.μ.
Βραδινή 5.00 μ.μ.

MANTOURIDES THEATRE
142 Addison Road, Marrickville
Κρατήσεις Θέσεων: 0419 543 163
Εισιτήρια: \$28 κανονικά και \$23 τα μειωμένα